חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם
רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השופט
כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר יהוה
אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי
עפר ואפר אולי יחסרון חמשים הצדיקם
החמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר
לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה
ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם שלשים ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי
ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה וילך יהוה כאשר כלה לדבר
אל אברהם ואברהם שב למקמו ושני
המלאכים סדמה בערב ולוט יושב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים
ארצה ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין
ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו

ויעשה להם משתה ומצות אפה ויאכלו
בטרם ישכבו אנשי העיר אנשי סדם נסבו
על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה
ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים
אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם ויצא אליהם לוט הפתחה
ודלת סגר אחריו ויאמר אל נא אחי
תרעו רע הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציאה נא אתכם אליהם
ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל
קרתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו עוד
אחד בא לגור ושפוט שפט עתה נרע
לך מהם ופצרו באיש בלוט מאד
ויגשו לשבר הדלת ויאמרו אנשי
הבית את לוט ויגשו אל הדלת
ויכו את האנשים אשר פתח הבית
בסנורים מקטן ועד גדול ויתעיפו
למצא הפתח ויאמרו האנשים אל לוט
עוד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך
וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום
כי משחתים אנחנו את המקום הזה
כי גדלה צעקתם את פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה ויצא לוט
וידבר אל חתניו לקחי בנתיו
אשר לקחו בנתיו ויאמר קומו
צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה
את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו
ויהי כעלות השחר ותאיצו המלאכים
בלוט לאמר קום קח את אשתך
ואת שתי בנתיך הנמצאות פן תספה
בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים
בידו ובידי אשתו ובידי שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויוציאהו
וישמו מחוץ לעיר ויהי
כהוציאם אותם החוצה ויאמר
המלט על נפשך אל תבט אחריך
ואל תעמד בכל הככר ההרה
המלט פן תספה ויאמר לוט
אליהם אל נא אדני הנה נא
מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמדי לחיות
את נפשי ואנכי לא יכולתי
להמלט ההרה פן תדבקני הרעה
ומתי ... הנה נא העיר הזאת
קרובה לברח שמה הלא מצערה
היא ותחי נפשי ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את העיר אשר דברת
מהר המלט שמה כי לא אוכל
לעשות דבר עד בואך שמה
על כן קרא שם העיר צוער
השמש יצא על הארץ ולוט בא
צוערה ויהוה המטיר על סדם
ועמרה גפרית ואש מאת יהוה
מן השמים ויהפך את הערים
האל וכל הככר וכל יושבי
הערים וצמח האדמה ותביט
אשתו מאחריו ותהי נצב מלח
וישכם אברהם בבקר אל המקום
אשר עמד שם את פני יהוה
וישקף על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן ויהי בשחת
אלהים את ערי הככר
וזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים
אשר ישב בהן לוט
ויעל לוט מצוער
וישב בהר הוא ושתי
בנתיו עמו כי ירא
לשבת בצוער וישב
במערה הוא ושתי
בנתיו ותאמר הבכירה
אל הצעירה אבינו זקן
ואיש אין בארץ לבוא
עלינו כדרך כל הארץ
לכו נשקה את אבינו יין
ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
זרע ותשקינה את אבינו
יין בלילה ההוא ותבא
הבכירה ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה ובקומה
ויהי ממחרת ותאמר הבכירה
אל הצעירה הנה שכבתי
אמש את אבי נשקנו יין
גם הלילה ותלכי שכבי
עמו ונחיה מאבינו זרע
ותשקינה גם הלילה את
אבינו יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקומה ותהרינה שתי
בנות לוט מאביהן
ותלד הבכירה בן
ותקרא שמו מואב
הוא אבי מואב עד היום
והצעירה גם היא ילדה בן
ותקרא שמו בן עמי
הוא אבי בני עמון עד היום
ויסע משם אברהם
ארצה הנגב וישב
בין קדש ובין שור
ויגר בגרר ויאמר
אברהם אל שרה אשתו
אחתי הוא וישלח
אבימלך מלך גרר
ויקח את שרה
ויבא אל אבימלך
בחלום הלילה
ויאמר אליו הנך
מת על האשה
אשר לקחת
והוא בעלת בעל
ואבימלך לא קרבה
אליה ויאמר
אדני הגוי גם
צדיק תהרוג
הלא הוא אמר
לי אחתי הוא
והוא גם הוא
אמרה אחי הוא
בתם לבבי
ובנקיון כפי
ואני אל
חלמתי
בחלום
גם אני
ידעתי
כי בתם
לבבך
ואעצר
גם אנכי
אותך
לבלתי
חטא לי
על כן
לא נתתיך
לנגעה
אליה
ועתה
השב
אשת
האיש
כי נביא
הוא
ויתפלל
בעדך
וחיה
ואם
אינך
משיב
דע
כי
מות
תמות
אתה
וכל
אשר
לך
ויאמר
אבימלך
לאברהם
מה
עשית
לנו
ומה
חטאתי
לך
כי
הבאת
עלי
ועל
ממלכתי
חטאה
גדלה
מעשים
אשר
לא
יעשו
עשית
עמדי
ויאמר
אבימלך
אל
אברהם
מה
ראיתה
כי
עשית
את
הדבר
הזה
ויאמר
אברהם
כי
אמרתי
רק
אין
יראת
אלהים
במקום
הזה
והרגוני
בעבור
אשתי
וגם
אמת
אחתי
בת
אבי
הוא
אך
לא
בת
אמי
ותהי
לי
לאשה
והיה
אשר
הועיאו
אותי
אלהים
מבית
אבי
ואמר
לה
זה
חסדך
אשר
תעשי
עמדי
אל
כל
המקום
אשר
נבוא
שמה
אמרי
לי
אחי
הוא
ויקח
אבימלך
צאן
ובקר
ועבדים
ושפחות
ויתן
לאברהם
וישב
לו
את
שרה
אשתו
ויאמר
אבימלך
הנה
ארצי
לפניך
בטוב
בעיניך
שב
ולשרה
אמר
הנה
נתתי
אלף
כסף
אחיך
הנה
הוא
לך
כסות
עינים
לכל
אשר
אתך
ואת
כל
ונכחת
ותוכחת
את
אבימלך
ויתפלל
אברהם
אל
האלהים
וירפא
אלהים
את
אבימלך
ואת
אשתו
ואמתיו
וילדו
כי
עצר
עצר
יהוה
בעד
כל
רחם
לבית
אבימלך
על
דבר
שרה
אשת
אברהם
ויהוה
פקד
את
שרה
כאשר
אמר
ויעש
יהוה
לשרה
כאשר
דבר
ותהר
ותלד
שרה
לאברהם
בן
לזקניו
למועד
אשר
דבר
אתו
אלהים
ויקרא
אברהם
את
שם
בנו
הנולד
לו
אשר
ילדה
לו
שרה
יצחק
ויל
אברהם
את
יצחק
בנו
בן
שמנת
ימים
כאשר
צוה
אתו
אלהים
אברהם
בן
מאת
שנה
בהולד
את
יצחק
בנו
אליו
ותאמר
שרה
צחק
עשה
לי
אלהים
כל
השמע
יצחק
לי
ותאמר
מי
מלל
לאברהם
היניקת
בנים
שרה
כי
ילדתי
בן
לזקניו
ויגדל
הילד
ויגמל
ותרא
שרה
את
בן
הגר
המצרית
אשר
ילדה
לאברהם
מצחק
ותאמר
לאברהם
גרש
האמה
הזאת
ואת
בנה
כי
לא
יירש
בן
האמה
הזאת
עם
בני
עם
יצחק
ורע
הדבר
מאד
בעיני
אברהם
על
אודת
בנו
ויאמר
אלהים
אל
אברהם
אל
ירע
בעיניך
על
הנער
ועל
אמתך
כל
אשר
תאמר
אליך
שרה
שמע
בקלה
כי
ביצחק
יקרא
לך
זרע
וגם
את
בן
האמה
לגוי
אשימנו
כי
זרעך
הוא
וישכם
אברהם
בבקר
ויקח
לחם
וחמת
מים
ויתן
אל
הגר
שם
על
שכמה
והילד
ויצא
ותלך
ותתע
במדבר
באר
שבע
ותכל
המים
מן
החמת
ותשלך
את
הילד
תחת
אחד
השיחים
ותלך
ותשב
לה
מנגד
הרחק
כמטחוי
קשת
כי
אמרה
אל
אראה
במות
הילד
ותשב
מנגד
ותשא
את
קולה
ותבך
ויהי
אלהים
את
קול
הנער
ויקרא
מלאך
אלהים
אל
הגר
מן
השמים
ויאמר
לה
מה
לך
הגר
אל
תיראי
כי
שמע
אלהים
אל
קול
הנער
באשר
הוא
שם
קומי
שאי
את
הנער
והחזיקי
את
ידך
בו
כי
לגוי
גדול
אשימנו
ויפקח
אלהים
את
עיניה
ותרא
באר
מים
ותלך
ותמלא
את
החמת
מים
ותשקה
את
הנער
ויהי
אלהים
את
הנער
ויגדל
וישב
במדבר
ויהי
רבה
רוכה
ויאמר
אל
אברהם
בעת
ההוא
אבימלך
ופיכל
שר
צבאו
אל
אברהם
לאמר
אמר
אלהים
אתך
בכל
אשר
אתה
עשה
ועתה
שבעה
לי
אלהים
פה
בגוי
אם
תשקר
לי
ולנכדי
ולניני
כחסד
אשר
עשיתי
עמך
תעשה
עמדי
ולארץ
אשר
גרת
בה
ויאמר
אברהם
אנכי
אשבע
ויוכח
אברהם
את
אבימלך
על
באר
המים
אשר
גזלו
עבדי
אבימלך
ויאמר
אבימלך
לא
ידעתי
מי
עשה
את
הדבר
הזה
וגם
אתה
לא
הגדת
לי
ואם
לא
שמעתי
בלתי
היום
ויקח
אברהם
צאן
ובקר
ויתן
לאבימלך
ויכרתו
שניהם
ברית
ויצג
אברהם
את
שבע
כבשות
הצאן
לבדם
ויאמר
אבימלך
אל
אברהם
מה
אלה
שבע
הכבשות
האלה
אשר
הצבת
לבדם
ויאמר
כי
את
שבע
כבשות
תקח
מידי
בעבור
תהיה
לי
עדה
כי
חפרתי
את
הבאר
הזאת
על
כן
קרא
למקום
ההוא
באר
שבע
כי
שם
נשבעו
שניהם
ויכרת
ברית
בבאר
שבע
ויקם
אבימלך
ופיכל
שר
צבאו
וישבו
אל
ארץ
פלשתים
ואברהם
נטע
אשל
בבאר
שבע
ויקרא
שם
יהוה
אל
עולם
ויגר
אברהם
בארץ
פלשתים
ימים
רבים
ויהי
אחר
הדברים
האלה
והאלהים
נסה
את
אברהם
ויאמר
אליו
אברהם
ויאמר
הנני
ויאמר
קח
נא
את
בנך
את
יחידך
אשר
אהבת
את
יצחק
ולך
לך
אל
ארץ
המריה
והעלהו
שם
לעלה
על
אחד
ההרים
אשר
אמר
אליך
ויאמר
אברהם
אל
נערו
שבו
פה
עם
החמור
ואני
והנער
נלכה
עד
כה
והשתחוה
ונשובה
אליכם
ויקח
אברהם
את
עצי
העלה
וישם
על
יצחק
בנו
ויקח
בידו
את
האש
ואת
המאכלת
וילכו
שניהם
יחדו
ויאמר
יצחק
אל
אברהם
אביו
ויאמר
אבי
והנה
האש
והעצים
ואיה
השה
לעלה
ויאמר
אברהם
אלהים
יראה
לו
השה
לעלה
בני
וילכו
שניהם
יחדו
ויבאו
אל
המקום
אשר
אמר
לו
האלהים
ויבן
שם
אברהם
את
המזבח
וערך
את
העצים
ועקד
את
יצחק
בנו
ויעקדהו
על
המזבח
מעל
העצים
ויקח
אברהם
את
המאכלת
לשחט
את
בנו
ויקרא
אליו
מלאך
יהוה
מן
השמים
ויאמר
אברהם
אברהם
ויאמר
הנני
ויאמר
אל
תשלח
ידך
אל
הנער
ואל
תעש
לו
מאומה
כי
עתה
ידעתי
כי
ירא
אלהים
אתה
ולא
חשכת
את
בנך
את
יחידך
ממני
ויאמר
אברהם
אל
אלהים